

Κουρία, Vol. B. Δ. Μαΐου
(Έγγραφα 6, σ. 301)

Αγιομυριάς

Ες σιγήλλον τοῦ 1811 περὶ τῆς ἑσχατίας Ταπράλας γέ-
γεται:: Ἡ γὰρ Ταπράλα αὕτη ονομασίην ἔσθ' ἔνν αὐτῶν
καθ' αὐτὴν Ταπράλας, τῆς καὶ κάμωτος ὀνομαζομένης, τοῦ
Βαρονίου, ἢ Μαχλίτς, τοῦ Μαχερινίου, τῶν καὶ τῶν καὶ
ἐπ' αὐτὴν δοχῶν, ἢ μεγάλης καὶ μικρᾶς Μαρτίνας, ἢ
Λέγμεας, τῶν χωριδίου Τερμολόβα καὶ τοῦ εἰσὶν Λεττορά-
νια, τοῦ Αγιομυριάς, τῶν Πηγαδίου, τῶν Βροδαίου χωριδίου
Γαίτς, ἢ χώρας, τῶν Μορίων, τῶν Μορηνίου, τοῦ Νε-
ρίτς, τοῦ χωριδίου Ὀροβά καὶ τοῦ εἰσὶν χωριδίου Λεφλίου,

ὅσοι λούσαν τὸν τῶν χειρῶν σποταμὴν ἢ Ταρτάλου αἶμα...»
 Ὁ Κούδας ἐννομεῖν ἐνταῦθα: «Μαγίστα, ἀγα-
 θή μιν Μάστα, ἐγγέλο ναταί τοῖς τότε χρόνοις, ὡς φα-
 νελαι ναι' ἐς ἄλλα ὀφθαλμοῖς, ναι' ἐς περιηγήτας, τοῖς
 μνημονοῦ χειρὶν Μάστα. Μανδίνας, Νερίτσα, Ἰσο-
 βα δὲν ἔχει ἔχοντα. Μελίη δὲν ἔχει ὁ μνημονοῦ
 σπουδαῖα μόνον τῶν Μανδίνων τοῖς τῶν ὀφθαλμοῦ Καρ-
 δαμύχης, τότε ὅμως ὡς μάλιστα οὗτος ἔχει ἔχοντα
 ναι' ὅσον ἐμνημονοῦς ἐδὲν τῶν Ταρτάλων
 ναι' ὅτι ἐδὲν Ἀπορίβουλας.»